

Pojď sem

ať ti můžu dát pusu

Možná že jsou všichni draci v našich životech vlastně princezny, které jen sedí a čekají na chvíli, kdy se konečně, krásní a odvážní, vrhneme do akce. Možná, že to, čeho se bojíme, je ve své nejhlubší podstatě něco bezbranného, co si hledá naši lásku.

Rainer Maria Rilke

Griet Op de Beeck

vlámská spisovatelka a publicistka,
původním povoláním dramaturgyně
narozena 22.8.1973 /Turnhout, Belgie/

2013 Výš než v sedmém nebi

/česky 2015 Host Brno/

2014 Pojd' sem, at' ti můžu dát pusu

/česky 2017 Host Brno/

2016 Gij nu

2017 To nejlepší, co máme

/česky 2019 Host Brno/

2018 Gezien de feiten

Griet Op de Beeck

Pojd' sem, at' ti můžu dát pusu

překlad Adéla Elbel

dramatizace a režie Hana Franková

hraji

Magdaléna Hniličková Mona

Karolína Jägerová/

Ivana Sedláčková

Petr Németh

Karel Polanský

Kateřina Boušková

Marie, Saša

Vincent, Markus

Alexander, Louis

Charlie,

Angelique, teta

a všechny příšerné

učitelky

poděkování

Matěji Samcovi a Janu Hniličkovi

98. premiéra 28. února 2019

Komorní scéna "U" Karlovy Vary

Vznik inscenace finančně podpořilo

Město Karlovy Vary

"Im will by happy evryday." Přijde mi, že anglicky to zní líp. To je moje předsevzetí. Jako si lidi dávají na Nový rok, ale já se rozhodnu, že si ho můžu dát i v říjnu. Protože šťastné lidi mají rádi všichni. A kvůli šťastným lidem není nikdy nikdo další nešťastný. To si teda myslím.

Odposlouchávat je skoro stejně hrozné jako někomu číst deník. Já žádný deník nemám, protože jsem si jistá, že by mi ho někdo našel. Ale píšu dopisy, třeba strejdovi Tuurovi, ten mi někdy odepíše na pohlednici. A babička mi vždycky poděkuje, když jí pošlu dopis, takže myslím, že je hodně stará a trochu osamělá. Staří lidi jsou vždycky osamělí, myslím si, protože je často vidím na ulici samotné nebo si v pekařství hodně povídají, i když za nimi čeká dlouhá fronta. Radši nechci být stará.

Měla bych být silnější, myslím jako na někoho, komu je devět. Jenom ta tma, tu já moc nezvládám, a pavouci, ti mi přijdou strašliví, a myši taky, a velcí psi. Malí psi se mi líbí. Malí psi vypadají, že jsou pořád veselí. Jako by nevěděli, jaké je to být smutný, dokud jim to jejich páníček nepředvede. To jsem jednou viděla, že pes mojí nejlepší kamarádky Ellen si za ní lehl, když byla nemocná, úplně tiše. Jinak pořád poskakuje, vrtí ocasem a štěká, protože je rád, že Ellen vidí. Jak tam tak u ní ležel, uvědomila jsem si, že psi jsou možná ta nejmilejší zvířata na světě, spolu s bílými králíky, těmi malými, s malými kůzlátky, jako ta na farmě pro děti, kde jsme byli se školou. Kdybych měla kůzle, tak bych ho pojmenovala Alexander, abych bráchu naštvála.